

בתל-אביב: פאב אנגלי

בצפת רעש גדול סביב השעות הקטנות

א צ ר

ב ר ר ר

מוע מה הוא חושב על כל העולם. הכיסאות נוחים. כל שולחן עומד ליד קיר או מחיצה. התאורה עמומה אבל לא יותר מדי. המוסיקה שקטה והבנאדם יכול לשמוע את עצמו חושב ולשמוע מה שהחתיכה אומרת.

הפאב של פרדריקה שנפתח השבוע זה לא בדיוק פאב, אלא מקום אידיאלי לקחת אליו חתיכה שאתם רוצים לשמוע מה היא חושבת על העולם ובכלל. זה כמובן, בת נאי שאתם חתיך. אם אתם חתיכה, אז זה המקום לקחת אליו חתיך שאתם רוצים לש-

פרדריקה בזרועות שרון: מכל אורח - נשיקה

אורחי הפתיחה: בירה מהברז

לרקוד אי אפשר, אבל מה זה חשוב. לפתיחה הגיעה כל הגזארויה החתיקה של חובבי חיי הלילה, בחליפות ובשמלות ערב. כל מי שנכנס נתן נשיקה לפרדריקה. את דב סגל נשקו רק הגברות, ואת רפי וטדי ומנדי שאולי לא נישק אף אחד, למי רות שהם שותפים בפאב.

החייסקי נשפך כמו בירה, והשיחה קלחה כמו שמפניה. החתיכות היו גם חתיכות וגם אלגנטיות, צירוף שאינו שכיח בימים טרופים אלה.

מי שהיה לו מול תפס כ"סא, והאחרים הסתובבו בפאב ובמירפסת, פלירטטו עם החתיכות ושתו בירה. האורחים סוג ב' - אתם מוכי גורל שלא זכו להזמנה לערב הגדול - הצטופפו ברוח נכאה ליד הגדר, והביטו בעיניים כמהות באחוריים התמודים של יעל אביב, במחשון שלא היה לו סוף של מאלי ליברך, אתם יודעים, אשתו - שלעבר, כמובן - של מימון הידוע, בכובע בגודל חצי מצנח של העיתונאית אביבה סטן, וכו' וכו'.

האדריכל אלדר שרון חילק נשיקות, בי שימחה פרימייראלית קלאסית, לספרית ויז אלט, לפרדריקה, - ולכו ולכו ולכו. אש תו אילנה דוקא לא התרשמה מזה כל כך, אבל אמו, השחקנית חיה שרון, כן לקחה את הבן שלה ברצינות, ונראתה מודאגת למדי. טוב, היא בטח מכירה את התכשיט שלה.

לאט לאט טבעו כל הדאגות בבירה, בי יסקי, ובשמפניה. והשימחה שררה בכל לב. הכל החליטו שהעסק הצליח מעל למשוער, לכן מאז לא חדלה השימחה. והיא נמשכת ללא הרף עד היום הזה, בי הפסקות קלות לשינה חטופה, ודברים דר מים. אחרי הכל, לא הכל אפשר לעשות בפאב, אם אתם רוצים שיכניסו אתכם לשם שוב בפעם הבאה.

דוקטור על הסכין!

מצרים נתנו פעם במתנה למלך עבדאללה. נשארה גם הבעייה איך מפרנסים את כל הכבודה הזאת, בעיקר את הילדים, כי ה' תרנגולות כבר יסתדרו איכשהו.

למשה קדוש היה פעם מועדון שקראו לו המערב הפרוע, עם סוטים, בית מרוח וכו'. יום אחד מתו כל הסוטים, והמערב הפ' רוע פשט את הרגל. למשה נשארו רק שבעה ילדים, כמה תרנגולות, קרונות דר' אר מהמים ההם, ואוהל ענק ונהדר, שה'

לקח את מה שנשארו לו למיגרש ריק בפיי נת הרחובות בארי וייצמן בתל-אביב, הקים את האוהל, העמיד את הקרון בפניה, ובחץ שם כמה שולחנות וכיסאות עתיקים לא פחות.

כשהכל היה מוכן, קנה אבטיחים ושם בחוץ שלט: "אצלנו כל אבטיח הוא דוקטור". בהתחלה היו קצת בעיות. כמה מהשכנים לא התרשמו מהייחוס של האבטיחים, וטענו שאבטיח הוא אבטיח אפילו אם הוא דוק' טור, ואין לו מה לעשות בסביבה אדיס' סוקראטית כמו הסביבה שלהם. הם איימו אפילו לפנות לעירייה ולדרוש שתבטל את הרשיון שניתן למשה ולאבטיחיה שלו.

בשלב גורלי זה נמצא למשה קדוש מר' שיע בצורת ילדי השכונה, שהלכו מבית לבית והחתימו שכנים ליברלים וחובבי אבי טיחים על עצומה לעירייה, שתרשה למשה קדוש להישאר, ושיהיה שמח.

מאז העסקים פורחים, ומשה הביא אפילו כמה מיטות שדה, וישן עם ילדיו באוהל. הקליינטים באים בהמוניהם, בכל שעות היום והלילה. הם יושבים על הכיסאות הר' רעועים ואוכלים אבטיח כשבין רגליהם מס' תובכים הילדים של משה, הילדים של הש' כונה והתרנגולות.

עם הימים מתרבים תאריהם של משה והי אבטיחים שלו, וכולם כתובים על שלטים גדולים ומאירי עיניים. עכשיו הוא כבר מלך מלכי האבטיחים בעברית ובאנגלית. בק' רוב יתלה גם דיגלונים של צה"ל, ותמונות של הרמטכ"ל ושל נשיא המדינה.

קדוש: פילוסופיה של אבטיח

טודי: ביקור הגברת הצעירה

מ שי ב לה ק ר טו ה הש רה בא שה רצי גר טו ק לון ג עב עכ רון כמ